

[Poul Møller.]

prøver på at gå ud fra det samfund, vi lever i, og prøver på at udvikle dette samfund, således at det ikke løber løbsk, men stadig væk er i balance. Derfor tror jeg, at det vigtigste i dansk politik er, at dette samarbejde eksisterer mellem dem, der er enige om det, således at det kan åbne vej for, at vi efter næste valg — eller måske før, hvis regeringen opgiver — kan få det regerings-skifte, som vi i alt fald nu så stærkt trænger til herhjemme.

Baunsgaard: Må jeg begynde dette mit indlæg ved denne afslutningsdebat med at kippe med flaget for det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Vi har været uenige om veje og midler, men jeg har været det med respekt for en politisk modstander, der i den tid, jeg har været medlem af det høje ting, har præget det politiske liv herhjemme. Jeg må måske også sige, at jeg har en stærk følelse af, at en politisk generaldebat uden det ærede medlem hr. Erik Eriksens deltagelse ikke bliver helt det samme.

Jeg vil også gerne byde det ærede medlem hr. Poul Hartling velkommen som deltager i disse politiske generaldebatter, og jeg vil da gerne ønske ham personligt held og lykke med den i dag vel vanskeligste opgave i dansk politik. Jeg tror på, at det ærede medlem hr. Poul Hartling ikke alene har ønsker om, men måske også visse forudsætninger for at bedre samarbejdsklimaet i dansk politik. Det ærede medlems tale i dag indeholdt jo ikke de store bebudelser, men var vel tværtimod på mange områder en gentagelse af de, jeg fristes til at sige efterhånden traditionelle venstrefej. Det bærer jeg nu over med, men jeg vil dog sige til det ærede medlem, at der er en ting, der gør hans opgave vanskeligere for ham selv, og det er, at han så konsekvent fastholder den seneste tids mest iøjnefaldende fejl fra venstres side.

Det ærede medlem fandt — sådan opfattede jeg hans tale — næsten alle stigningerne på de store udgiftsområder, i hvert fald dem, der har relation til be-

folkningens indkomster, rimeligt begrundede. Han fandt stigningen i tjenestemandslønningerne rimeligt begrundet, han fandt landbrugsstøtten rimeligt begrundet, han fandt kort sagt alt det, som de forskellige befolkningsgrupper gerne ville have, rimeligt begrundet. Det synes jeg er forståeligt, men det går altså ikke at nøjes med at udtale sin forståelse for det rimelige i ønskerne, hvis man ikke over for befolkningen gør klart, at alle disse udgiftsstigninger gør det nødvendigt at føre en stram finanspolitik. Det ærede medlem bliver derfor nødt til, tror jeg, om han skal få den indflydelse i dansk politik, som jeg egentlig under ham, at tage sig mod til at sige til befolkningen, hvad forudsætningen er for at være så velvillig over for alle rimeligt begrundede ønsker, og forudsætningen er: mod til, vilje til og styrke til at føre den fornødne finanspolitik.

Se, når jeg bærer over med det ærede medlem for disse fejltagelser i første omgang, hænger det sammen med en erkendelse af, at der skal tid til at omstille et parti; vi ved jo godt, at man kan komme galt af sted ved i starten at tage for store skridt.

Det ærede medlem sagde, at vi trænger til et liberalt perspektiv i Danmark. Det må jo kaldes en nøgtern erkendelse, men på den anden side set en erkendelse, der tænder svage håb om bedring. Den første forudsætning for at rette en svag stilling op er jo, at man selv erkender, at den er svag.

Det er blevet sagt i dag, at denne folketings-samling har været præget af et vist rod. Ja, det kan jeg for så vidt tilslutte mig. Man må vel i det hele taget, når man her ved afslutningsdebatten skal gøre status over den politiske udvikling i den første folketings-samling siden valget, sige, at man får et kalejdoskopisk billede, som i og for sig godt kan betegnes som lidt rodet. Det tog sin begyndelse, da det ærede medlem hr. Poul Sørensen i Herning afskedigede det radikale venstre. Det har han gjort før, og han har hver gang, også denne gang, glem-